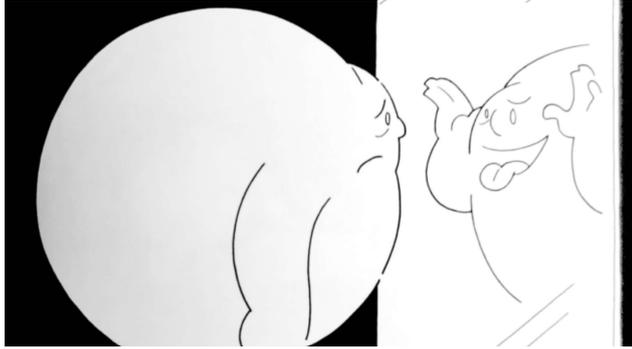

NUMMER 9

Sort og hvid men langt fra farveløs

25. januar 2022 af [Thomas Nielsen](#)

OTTO RELIQUIAS

999999

Forfatter/tegner: Anders Brønserud

Brønserud

Forlag: [Forlæns](#)

Form: 122 sider i sort/hvid, hardcover

Vejl. pris: 199,95

Udgivelsesår: 2021

Udgivelsesland: Danmark

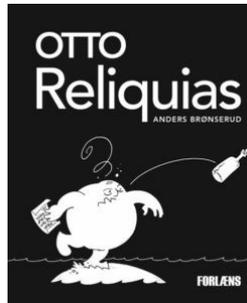
Absurd og ordløs knækprosa på billeder. Anders Brønserud er en mester udi en genre, som måske er sin egen begrænsning.

Historierne om Otto, verdens mest ensomme palindrom, går ganske langt tilbage og er en finurlig samling af striber uden gennemgående historie. Otto er, kort fortalt, en anonym og enkel men særdeles bemærkelsesværdig karakter, som bebor et sort/hvidt univers og her udsættes for alverdens kvaler, glæder eller simpelthen bare sære hændelser. Dialog er der ingen af. Otto siger aldrig noget, ligesom verden omkring ham er, om

ikke lydløs, så i hvert fald ordløs. I sin kuglerunde skikkelse sover han, vågner, lever og bevæger sig i en verden, som nærmest kun eksisterer i hans eget synsfelt.

Jeg fristes til at koge *Otto Reliquias* ned til en forestilling om, at hvis Franz Kafka kunne tegne, og hvis han i øvrigt havde været i bedre humør, så kunne det være ham som stod bag bogen.

Dét er selvfølgelig ikke en rimelig sammenligning. Hverken for Kafka eller for Ottos ophavsmand, Anders Brønserud. De ligheder, der er mellem det absurde univers, Otto bevæger sig i – eller måske snarere universet som ér Otto – og Kafkas trykkede verden er, omend nærliggende, så kun ganske overfladisk. Ottos verden er nok sort (både i blæk og stemning), men den er ikke uden lys. Slet, slet ikke. Her er barnlig glæde og filosofiske stjernedrys. Helt gennemgående er de mange scener præget af en finurlig klarhed, som af og til, og ofte ganske uventet, afbrydes af vilkårlige morbiditeter. På den måde ligner Otto et barn. Men, i stedet for at vi bukkes os for at se dem i øjnene, har Otto rejst sig, så vi med den voksnes rationale kan se hvordan vi selv var (og måske er) – på godt og ondt.

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Christian Borch-Kristensen til [Under-Danmark præsenterer: Forbudt for børn under 15!!!](#)
- Lars Kramhøft til [Under-Danmark præsenterer: Forbudt for børn under 15!!!](#)
- Lars Vikjær Kramhøft til [Under-Danmark præsenterer: Forbudt for børn under 15!!!](#)
- Thomas T til [Under-Danmark præsenterer: Forbudt for børn under 15!!!](#)
- Kristian.Bang.Larsen til [Daemonens undergang og frelse](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Under-Danmark præsenterer: Forbudt for børn under 15!!!

4. marts 2022

4

Nyt gammelt

3. marts 2022

0

Peacemaker og en masse andet skønt

2. marts 2022

3

Det udkommer i marts

1. marts 2022

4

En slojfe på Thorgal

28. februar 2022

0

Det er faktisk ret interessant, hvordan de få, men afsindige vredesudbrud ender med at blive en slags omvendt cliffhanger i bogen. Bedst som man nyder afslutningen på en fin og sanselig stribe, går Otto grassat i en eksplosiv, kort rude. Det kommer som af den blå luft og tilfældighederne gør, at man næsten bliver en smule bekymret for, hvordan den næste stribe skal ende. Der er, med andre ord, en overordentligt velkomponeret dynamik her. En dynamik, som på mange måder hjælpes på vej af den stumme, dialogløse facon. Uden dialog flyder tegningerne langt hurtigere og overraskelsen bliver så meget større.

I et [interview til Nummer 9](#) har Anders Brønserud tidligere fortalt, at faren ved den ordløse tegneserie er, at læseren skimmer i stedet for at fordybe sig. Det kan der være noget rigtigt i, men for mig sker der faktisk det præcist modsatte – Ligesom hos den italienske La Linea og de tyske Mainzelmännchen bliver virkemidlerne koncentreret om strengen og stemningen. Et fokus, jeg personligt finder megen nydelse i.

Siden vi sidst så Otto er tegningerne blevet mere selvsikre, og ser man på produktionen, er *Otto Reliquias* i tilgift ualmindeligt lækkert lavet. Ikke bare er tryk og indbinding lækkert og gedigent. Den grafiske opsætning er storladet og flot i al sin monokromi, og detaljesansen kommer virkelig til udtryk, når striber over flere sider har et overraskelsesmoment; her er overraskelsen placeret på næste opslag. Atter et incitament til at bladere, selv når man er løbet tør for kaffe og egentlig bare gerne vil ud i køkkenet og fylde koppen op igen.

Denne absurde papirstumfilm er helt sikkert ikke for alle, men jeg er samtidig sikker på, at kun få lades uberørte af bivognen uden fyrtårn.